

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.142/2022/4.
A felperes:	felperes (felperes lakóhelye.)
A felperes képviselője:	felperes képviselője Szakszervezet (felperesi képviselő székhelye eljáró képviselő: felperesi képviselő kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	Budapesti Rendőr-főkapitányság (1139 Budapest, Teve utca 4-6.)
Az alperes képviselője:	alperesi képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes, 7. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 34.K.700.165/2022/6. számú ítélete

Í T É L E T :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek másodfokú perköltség összege forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A perrel érintett időszakban a felperes az alperes hivatásos állományú tagjaként a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) kerületi rendőrkapitányság szervezeti helyen körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot. A felperes a körzeti megbízotti beosztása ellátásán túl, abba nem tartozóan rendszeresen látott el a körzeti

megbízotti működési körzetén, azaz illetékességi területén kívüli (a teljes kerületben végzendő) járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb szolgálati (lomtalanítást biztosító, Covid ellenőrzési, posztos gyalogosjárőri és meghatározott akcióban való részvételi) feladatokat, amelyre tekintettel a 2021. október 7. napján előterjesztett szolgálati panaszában a 2018. október 1. napjától 2021. szeptember 30. napjáig terjedő időszakra az illetményalap 100%-ának megfelelő havi megbízási díj és annak törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetését kérte.

[2] A BRFK kerületi rendőrkapitányság vezetője a szolgálati panasszal nem értett egyet, így azt felterjesztette Budapest Rendőrfőkapitányához, aki a 2021. december 15. napján kelt panaszt elutasító határozat száma számú határozatával a 2018. október 1. napjától 2018. október 6. napjáig terjedő időszakra elévülés, a 2018. október 7. napjától 2021. szeptember 30. napjáig terjedő időtartam vonatkozásában pedig megalapozatlanság miatt elutasította. Megállapította, hogy a felperes a körzeti megbízotti szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában közterületi tevékenység ellátására köteles. A felperes által végzett járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki, valamint meghatározott akciókban való részvételi, Nyugati téren posztos gyalogosjárőri és lomtalanítást biztosító feladatként megjelölt tevékenységek a körzeti megbízotti tevékenységbe tartozó közterületi tevékenységek, ezért azok nem minősülnek a kinevezéstől eltérő többletfeladatnak, azok ellátása megbízási díj kifizetését nem alapozza meg. A szolgálati gépjárművek ügyintézésével, valamint a fokozott ellenőrzési feladatokkal összefüggésben megállapította, hogy a felperes a perbeli időszakban nem látta el ezeket a feladatokat, ezért a megbízási díj iránti igény e körben is megalapozatlan. Kiemelte, hogy a járőrszolgálat ellátására történő hivatkozás alapján a megbízási díj iránti igény értelmezése nem lehetséges, hiszen az több, a járőr által ellátandó feladatot foglal magában. Kifejtette azt is, hogy a körzeti megbízotti működési körzeten kívüli szolgálati feladat ellátása a megbízási díjra való jogosultság szempontjából irreleváns, ugyanis az önmagában nem generál megbízási díjra való jogosultságot, mivel a szolgálati feladat változatlan maradt, többletfeladat ellátásra nem került sor.

A kereset és a védírat

[3] A felperes keresetében a 2018. október 1. napjától 2021. szeptember 30. napjáig terjedő időszakra bruttó megbízási díj összege elmaradt megbízási díj, valamint ezen összeg után 2020. április 1. napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Álláspontja szerint a körzeti megbízotti működési körzetén kívül általa rendszeresen ellátott járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb szolgálati feladatok nem tartoznak a körzeti megbízotti tevékenységébe, mivel a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.09.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2. pontja alapján elsődleges feladata a működési körzetében az állandó és közvetlen kapcsolat kialakítása, a rendőri jelenlét biztosítása, a helyi bűnmegelőzési, bűnüldözési és rendészeti feladatok ellátása. A KMB szabályzat 21. és 24., 25., 26. pontjaiban foglaltakkal ellentétben a perbeli időszakban havonta egyes munkanapjain a körzeti megbízotti feladatai ellátása helyett járőri, járőrvezetői, átkísérési, kézbesítési, Covid ellenőrzési, végrehajtási feladatokban, akciókban vett részt, s egyéb, a körzeti megbízott által nem is végezhető napi szolgálatokra kötelezték, amely feladatok nem tartoznak munkakörébe, sőt részére kifejezetten tiltottak. A kifogásolt járőrszolgálatok során nem a KMB szabályzat szerinti körzeti megbízotti feladatokat látta el,

hanem a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) szerinti járőrfeladatokat, amelynek keretében rendszeresen elhagyta a működési körzetét a TIK utasítása alapján, a működési területén kívüli rendőri intézkedések végrehajtása érdekében. A kifogásolt járőrszolgálat idején jellemzően a járőrpár mindkét tagja körzeti megbízott volt, de előfordult olyan is, amikor járőrrel, járőrvezetővel történt a pertárgyi szolgálatellátás. A járőrszolgálatok ekként történő ellátását feltehetően az indokolta, hogy az egyes járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki beosztások a szervezeti egységénél ideiglenesen megüresedtek, betöltetlenek voltak, vagy egyéb okból történő helyettesítésre volt szükség. A járőrtevékenységet, járőrszolgálatot bizonyítja, hogy ilyenkor a TIK közvetlen irányítása alatt állt, ami a járőrök tevékenységét irányítja általánosan, a körzeti megbízottakét jellemzően nem. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 75%-ában kérte megállapítani. Keresetéhez a tényleges feladatellátásokat összesítő kimutatást csatolt.

[4] Az alperes a védíratában – a szolgálati panaszt elutasító határozatban foglalt álláspontját fenntartva – a kereset elutasítását kérte. A keresetet jogalapjában vitatta, a felperes tényleges feladatellátásait nem kifogásolta. A védírhoz csatolt kimutatásban elismerte, hogy a felperes járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki feladatot 2018-ban 12, 2019-ben 31, 2020-ban 35, 2021-ben 17 alkalommal látott el, Covid ellenőrzési feladatot 2020-ban 12 esetben végzett, posztos gyalogosjárőri feladatot 2020-ban 2 esetben, 2021-ben szintén 2 alkalommal látott el, akcióban való részvételére pedig 2020-ban 6, 2021-ben 4 esetben került sor. A megbízási díj mértékét eltúlzottnak találta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletében megbízási díj összege megbízási díj, valamint annak 2020. április 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 11.§ (1) és (3) bekezdéseire, a Hszt. 71.§ (1)-(6) bekezdéseire, a Hszt. 163.§ (1) bekezdésére, a Hszt. 178.§ (1) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BM rendelet) 35.§ (1) és (6) bekezdéseire, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BM rendelet) 10.§ (1)-(4) bekezdéseire, a KMB szabályzat 2., 18., 21., 22., 24. és 25. pontjaira, továbbá a Járőrszabályzat 4., 5., 7., 8., 9. 10., 22., 23. pontjaira alapította.

[6] Abból indult ki, hogy az alperes a perben nem vitatta, hogy a felperes ellátott járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki, lomtalanítást biztosító, Covid ellenőrzési, posztos gyalogosjárőri, akcióban való részvételi feladatokat. Az alperes vitatásának hiányában elfogadta azt is, hogy a felperes a perbeli időszakban az általa csatolt kimutatás szerinti gyakorisággal látta el ezeket a feladatokat.

[7] Vizsgálta, hogy a felperes által megjelölt feladatok a körzeti megbízotti beosztásba tartoztak-e vagy pedig ahhoz képest többletfeladat ellátást jelentettek, amelyért a felperes megbízási díjra jogosult. Hivatkozott a töretlen bírói gyakorlatra, amelynek értelmében a Hszt. 71.§ (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésével, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. A munkáltatónak az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. mellékletének VII. II.2. pontjára utalt, amely rögzíti az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szervnél (BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányság) a tiszthelyettesi beosztásokat. A szabályozás szerint a helyi szervnél a D besorolási osztályba tartozik a körzeti megbízott (32. sor), a C besorolási osztályba a járőrparancsnok (39. sor), B besorolási osztályba a járőrvezető (44. sor), valamint az A besorolási osztályba a járőr (49. sor) és a járőrtárs (55. sor). Ebből maga is arra jutott, hogy az előbbieken felsorolt beosztások más-más munkakört és ahhoz rendelt más-más feladatkört, felelősséget feltételeznek. A szabályozás alapján arra jutott, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőri feladatok ellátása elválik egymástól. A körzeti megbízotti beosztás és a járőri, a kísézői beosztások elkülönülő munkakört takarnak, még akkor is, ha egyes részfeladatok tekintetében lehet átfedés. E körben – osztva a felperes álláspontját – kiemelte azt is, hogy a körzeti megbízotti szabályzat 24. pontja határozza meg, hogy a körzeti megbízott csak járőrvezetői feladatokat láthat el a szolgálat végrehajtására beosztott járőrrel közösen és főszabály szerint azt is csak a körzeti megbízotti körzetén belül. Mindebből arra jutott, hogy a körzeti megbízott egyszemélyes közterületi járőrszolgálatot nem láthat el. A Kúria ítélezési gyakorlata alapján arra is rámutatott, hogy a munkakör (munkaköri leírás) kijelöli azoknak a feladatoknak a körét, amelyeket a munkavállaló (jelen esetben a hivatásos állományú) külön utasítás nélkül is általában végezni jogosult és köteles a jogviszonya fennállása alatt. A munkakörre vonatkozó előírások azonban csak bizonyos mélységig rögzítik a munkavégzés kereteit. A munkavállaló (hivatásos állományú) általános munkavégzési kötelezettségét konkrét tartalommal a munkáltató utasításai töltik meg; ez azonban csak akkor szabályszerű, ha az utasítás a munkakör kereteit nem lépi túl. A KMB szabályzat egyértelműen, kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. Mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felperes – a felek által nem vitatottan – ellátta a járőr beosztásba tartozó feladatokat, amelyek megalapozzák A megbízási díjra való jogosultságát a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja alapján.

[8] A felperes többletszolgálatért járó díjazását a Hszt. 71.§ (5) bekezdésben meghatározottak szerint a rendvédelmi illetményalap 75%-ának megfelelő mértékű havi összegben, mindösszesen megbízási díj összege forintban állapította meg, melynek során figyelembe vette a felperes által ellátott, a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozó feladatok mennyiségét, típusát, azt, hogy a körzeti megbízotti feladatai ellátása mellett több beosztáshoz tartozó feladatot is ellátott.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[9] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, valamint (5) és (6) bekezdéseit jelölte meg.

[10] Véleménye szerint az elsőfokú bíróság a tényállást felderítette és a megfelelő jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, azonban téves jogi álláspontra jutott. Nem értett egyet az elsőfokú bíróság azon döntésével, hogy a felperes rendszeresen végzett beosztásán túl többletfeladatokat és azzal sem, hogy ezért az illetményalap 75 %-ának megfelelő megbízási díjra lenne jogosult. Hivatkozott a KMB szabályzat V. fejezetére, ami egyértelműen meghatározza a körzeti megbízott által ellátandó feladatokat, valamint hivatkozott a KMB szabályzat 37. pontjára is, ami szerint a körzeti megbízott szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában közterületi tevékenységet köteles ellátni. Továbbra is úgy vélte, hogy a felperes nem látott el a beosztásához nem tartozó többletfeladatokat. Határozott álláspontja szerint a felperes által végzett járőri feladat (járőrszolgálat) a körzeti megbízotti tevékenységbe tartozó olyan közterületi alaptevékenység, ami nem minősül a kinevezéstől eltérő többletfeladatnak, vagy más munkakörnek. Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati szabályzat) alapján a járőr feladatai között túlsúlyban lévő feladatok számától függően a különböző típusú járőr szolgálati formát láthat el. Ezért a Szolgálati szabályzatban, valamint a Járőrszabályzatban foglaltakra tekintettel önmagában a járőrszolgálat ellátására történő hivatkozás megbízási díj iránti igény alapjául nem szolgálhat. Határozott álláspontja az, hogy a keresetben foglalt időszakban felperes egyik évben sem végzett 30 napot meghaladóan az eredeti beosztása mellett többletfeladatokat, így a Hszt. 71.§-a szerinti díjazásra semmiképpen sem jogosult. Vitatta továbbá a 75 %-os mértékű megbízási díj alapulvételével megállapított felperesi igény összecszerúságát. Állítása szerint a 75 %-os mérték eltúlzott, mivel a felperes által végzett többletfeladatok az általa teljesített szolgálatoknak és a felperes munkaidejének csekély részét tették ki, azok a beosztásának megfelelő bonyolultságúak voltak, azt meghaladó tudást nem tettek szükségessé. Fentiek miatt csakis a rendvédelmi illetményalap (rendvédelmi illetményalap 50 %-a) 50%-ában (rendvédelmi illetményalap 50 %-a) tartja elfogadhatónak a megbízási díjat.

[11] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes ténybeli és jogi indokaira tekintettel. Kiemelte, hogy a KMB szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat (helyesen közterületi feladatokat) milyen szűkítésekkel hajthat végre, vagyis csak járőrvezetői feladatokat láthat el, a szolgálat végrehajtására beosztott járőrrel közösen, azt is csak a körzeti megbízotti körzetén belül. Amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, akkor az feladatkörébe nem tartozó, s ennek ellátásáért megbízási díjra jogosult. A kíséresi feladatokat illetően a körzeti megbízotti szabályzat 25. pontjára hivatkozott, ami alapján a megbízási díj megilleti. Kiemelte, hogy a közterületi szolgálat nem feleltethető meg a járőrszolgálatnak, azzal nem azonos. A bírói gyakorlat következetes abban, hogy a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat és a jelen per alapjául szolgáló járőr és egyéb feladatok nem eseti jellegűek, hanem rendszeresek voltak. Tarthatatlan az az alperesi álláspont, hogy a körzeti megbízotti beosztás feladatai magukban foglalják a járőri beosztás valamennyi feladatát. Ez az álláspont nem egyeztethető össze a 30/2015. BM rendelettel, ami

szerint a körzeti megbízott és a járőr különböző beosztás. A két beosztás eltérő munkaköri feladatait két különböző ORFK utasítás foglalja össze. Ha a körzeti megbízott köteles lenne ellátni saját beosztásának keretein belül minden járőrfeladatot, akkor a KMB szabályzat ezt tartalmazná. A KMB szabályzat 25. pontja kifejezetten meghatározza azokat a feladatokat is, amire kifejezetten tiltott körzeti megbízottat igénybe venni. Az alperes által hivatkozott 30 napos időhatár kapcsán pedig arra mutatott rá, hogy a bírói gyakorlat következetes abban, hogy a 30 napos időhatárt az eltérő feladat ellátásának szükséges időtartama alapján kell vizsgálni. Jelen esetben a peresített időszak nagysága és az eltérő tartalmú szolgálatteljesítési napok száma is meghaladta a 30 napot. Az összecszerűség vitatását az alperes releváns anyagi jogszabály megsértésével nem indokolta. A 75%-os mérték azért megalapozott, mert lényegében több különböző beosztás feladatait látta el. A 75%-os mérték a jogszabályi minimumhoz közelít, az a többletfeladatokkal arányos, a jelenlegi értékviszonyok között eltúlzottnak semmiképp nem tekinthető.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[12] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – nem alapos.

[13] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül, az ügyet tárgyaláson kívül elbírálván. Ennek során az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és annak jogi indokolásával egyetértett, – a helytálló indokok megismétlése nélkül – a fellebbezésben foglaltakra tekintettel a következőket emeli ki.

[14] Fellebbezésében az alperes jogalapjában és összecszerűségében is vitatta az elsőfokú ítéletet, ugyanakkor a perben irányadónak tekintett feladatkimutatást – amelyre tekintettel a felperes megbízási díj iránti igényt terjesztett elő – nem tette vitássá. A jogalap körében a Hszt. 71.§ (1) bekezdésének c) pontjának, valamint (5) és (6) bekezdéseinek elsőfokú bíróság általi megsértésére hivatkozott, és azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság ezen jogszabályi rendelkezések téves értelmezésével állapította meg a felperes megbízási díjra való jogosultságát. A vita tárgyát tehát az képezte, hogy a feladatkimutatásban megjelölt feladatok a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében a felperes jogosulttá vált-e megbízási díjra.

[15] Az alperes fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a felperes nem látott el beosztásához nem tartozó többletfeladatokat, illetve azzal érvelt, hogy a felperes által végzett járőri feladatok a körzeti megbízotti tevékenységébe tartozó olyan közterületi alaptevékenység, ami nem minősül a kinevezéstől eltérő többletfeladatnak, nem alapozza meg a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra vonatkozó igényét.

[16] A Fővárosi Ítéltábla hangsúlyozza, hogy az alperes ugyan jogszerűen bízhatta meg a felperest olyan, a munkaköri leírásban nem szereplő és külön nem nevesített feladatok elvégzésével, amelyek a végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak, azonban alaptalanul érvelt azzal, hogy pusztán a KMB utasítás 37. pontjában előírt 70%-os közterületi

tevékenység-ellátás, valamint a munkaköri leírásban rögzített utasítási jogra figyelemmel a járőri feladatok teljesítésével a felperes nem a beosztásától eltérő, hanem a körzeti megbízotti tevékenységbe tartozó közterületi alaptevékenységet látott el, ami nem minősül többletfeladatnak. A megbízási díjra jogosultság tekintetében nem annak van jelentősége, hogy az elméleti felkészültsége, valamint szakmai ismeretei és tapasztalatai őt ténylegesen alkalmassá tették-e ezen, kapitányságvezető utasításából fakadó – közterületi – feladatok ellátására, illetve az általa ténylegesen végrehajtott feladatok többletmegterhelést jelentettek-e a számára, vagy aránytalan sérelmet okoztak-e, hanem kizárólag az bír relevanciával, hogy az elvégzett feladatok a körzeti megbízotti beosztásához tartoztak-e. Amennyiben a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapoz meg.

[17] Az elsőfokú bíróság – a KMB szabályzat és a Járőrszabályzat, valamint a 30/2015. BM rendelet rendelkezéseire figyelemmel – okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a körzeti megbízott és a járőr (járőrvezető, járőrparancsnok) különböző beosztásoknak tekintendők, melyek egymástól eltérően meghatározott munkaköri feladatait külön-külön utasítások foglalják össze. A két szabályzat között nincs jogi kapcsolat, a KMB szabályzat nem utal vissza a Járőrszabályzat tartalmára, azaz a körzeti megbízotti beosztás keretein belül nem rögzít járőrfeladatot. A két beosztás elsőfokú bíróság által elvégzett helyes értelmezése és elhatárolása figyelembevételével az is megállapítható, hogy azok tartalma és célja eltér egymástól: a körzeti megbízott a helyi rendőrséget képviseli, jellemzően kapcsolattartáson és megelőzésen alapuló feladatorientáltsággal, a járőr a bekövetkezett bűncselekményekre, szabálysértésekre reagál. A KMB szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott főszabály szerint a működési körzetében végezhet járőrvezetőként járőrrel közösen feladatot, a járőri feladatait tehát a KMB szabályzat szűkíti.

[18] A Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontjával, miszerint a munkáltató esetenként valóban utasíthatja a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is, ezzel azonban nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató ugyanis egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmenteni, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[19] A fentiekre figyelemmel alaptalanul hivatkozott az alperes arra, hogy a felperes által végzett járőri feladat a körzeti megbízotti tevékenységbe tartozó és többletfeladatnak nem minősülő közterületi alaptevékenység. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perrel érintett időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartoztak, attól függetlenül, hogy a munkaköri leírásban az alperes utasítási joga rögzítésre került. A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult.

[20] A Fővárosi Ítéltábla rögzíti, hogy a megbízási díj mértéke körében az alperes a jogalap tekintetében előadott hivatkozásaira figyelemmel állította az elsőfokú ítélet

jogszabálysértő jellegét, az összecszerűség körében megsértett jogszabályi rendelkezést külön nem jelölt meg.

[21] Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl, figyelembe vette a felperes által ellátott, a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozó feladatok mennyiségét, típusát, azt, hogy a körzeti megbízotti feladatai ellátása mellett több beosztáshoz tartozó feladatot is ellátott. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – a mérlegelés jogszerűségéhez – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), milyen érvek alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerűségi eredményre vezettek volna. Az alperes azonban az általános vitatás mellett jogszabálysértést nem jelölt meg, ezért a másodfokú bíróság megsértett jogszabályi rendelkezés nélkül maradt, amikor az ítélet összecszerűségi indokainak helyességét vizsgálta. Ennek perjogi szempontból való jelentőségét pedig az adja, hogy a másodfokú eljárás során a bíróság eljárásának keretét a fellebbezésben foglaltak – a megsértett jogszabályi rendelkezések – adják. Nem volt kiolvasható a fellebbezésből az sem, hogy mit ért az alperes az általánosan követett gyakorlaton, ahhoz eseti döntést nem rendelt. Így a jogsértés tényének alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette (Kf.VII.39.549/2021/4.).

[22] A felperes által a keresethez csatolt tényleges feladatellátásokat tartalmazó kimutatás alapján – a fellebbezésben foglaltakkal szemben – megállapítható a Hszt. 71.§ (6) bekezdése szerinti 30 napot meghaladó megbízási megvalósulása. A felperes helytállóan utalt arra is, hogy a 30 napos időhatár a töretlen ítélkezési gyakorlat alapján az eltérő feladat ellátásának szükséges időtartama alapján vizsgálható. E körben tehát annak van jelentősége, hogy a perrel érintett teljes időszak és azon belül összességében az eltérő tartalmú szolgálatteljesítési napok száma a 30 napot meghaladta. Önmagában az a körülmény, hogy a hosszú ideig, rendszeresen végzett többletfeladatok mértéke hónaponként, esetenként eltérő mértékű volt, illetve egyes hónapokban a felperes többletfeladatai nem érték el a 30 napot, az elsőfokú bíróság mérlegelését a megbízási díj összegének a meghatározása tekintetében nem teszi jogszabálysértővé és megalapozatlanná.

[23] A Fővárosi Ítéltábla a fentiekben kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109.§ (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[24] A másodfokú bíróság a Kp. 35.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81.§ (1)-(2) bekezdéseire, 82.§ (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4.§ (1) bekezdésére és 3.§ (5) bekezdésére figyelemmel

állapította meg, melynek során a felperes által felszámított költség összegét az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel az elvégzett kamarai jogtanácsosi tevékenységgel arányban állónak ítélte.

[25] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5.§ (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentesség illeti meg, ezért az Itv. 39.§ (1) bekezdése szerinti illetékalap után az Itv. 46.§ (1) bekezdésébe szerint számított fellebbezési eljárás illetékének összege a Kp. 99.§ (3) bekezdése és 35.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95.§ (1) bekezdés c) pontja, és a Pp. 102.§ (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[26] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2022. október 4.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.	dr. Rác Krisztina s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró